Redacţiunea, Administraţiunea Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate maĭ primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colonă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ maĭ dese după tarifă şi învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

# GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 149. Braşovŭ, Vinerĭ 8 (20) Iulie 1888.

## Nou abonamentŭ
la
## „GAZETA TRANSILVANIEI“.

**Cu 1 Iulie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toţĭ amiciĭ şi sprijinitoriĭ foieĭ nóstre.**

**Preţulŭ abonamentului:**

**Pentru Austro-Ungaria:**
pe treĭ lunĭ 3 fl.
pe şése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

**Pentru România şi străinătate:**
pe treĭ lunĭ 10 francĭ,
pe şése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face maĭ uşorŭ şi maĭ repede prin **mandate postale.**

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, să binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazeteĭ Transilvaniei“.

---

**Braşovŭ, 7 Iulie st. v. 1888.**

Pre când scriemŭ aceste rênduri împĕratulŭ Wilhelm alŭ Germaniei va debarca pe pĕmêntulŭ rusescŭ, unde este aşteptatŭ de Ţarulŭ Rusiei.

Intêlnirea celorŭ maĭ puternicĭ potentaţĭ ai Europei este şi rĕmâne celŭ maĭ însemnatŭ evenimentŭ politicŭ alŭ ḑilelorŭ presente.

Care este scopulŭ călĕtoriei împĕratului Wilhelm?

Cu întrebarea acésta îşĭ batŭ capulŭ ḑiarele europene şi şi-lŭ vorŭ mai bate încă şi după ce se va fi terminatŭ spectacolulŭ întrevederei împĕraţilorŭ.

Caracteristicŭ este, că tocmai în ajunulŭ întêlnirei organulŭ principelui Bismark debuteză c'unŭ atacŭ îndreptatŭ la adresa pressei panslaviste rusescĭ.

Polemisândŭ cu „Novoie Vremia“, fóia germană nu se sfiesce a vorbi de „îngâmfarea şi nesciinţa asiatică“ a panslaviştilorŭ. Acésta ne aduce aminte de cuvintele ce le-a pronunţatŭ principele de Bismark în parlamentulŭ germanŭ cu privire la pressa rusescă panslavistă, care aţîţă mereu în contra Germaniei, demonstrândŭ cu simpatiile ei francese.

Póte că cancelarulŭ germanŭ a avutŭ de scopŭ a nimici înfluinţa panslaviştilorŭ la curtea Ţarului şi de aceea a îndemnatŭ pe tĕnĕrulŭ împĕratŭ a face celŭ dintâiu pasŭ de apropiare.

Este clarŭ că Bismark, vrêndŭ sĕ isoleze cu totulŭ pe Francesĭ, trebue sĕ combată şi influinţa ce-o are panslaviştii asupra Ţarului.

Şi în adevĕrŭ, totŭ mai limpede se vede din ḑi în ḑi, că sentimentele anti-germane şi simpatiile francese, de carĭ se conduce parte mare a presei rusescĭ, nu au încetatŭ de locŭ, cu tótă întrevederea.

Acésta se póte vedé mai ales din atitudinea memoratelorŭ ḑiare în afacerea divorţului dintre Regele şi Regina Serbiei. Cele mai multe foi rusescĭ suntŭ fórte mâniόse pe Germania, din causă că autorităţile germane au sprijinitŭ cererea regelui Milanŭ de a i se estrada prinţulŭ de corónă sêrbescŭ.

„Novosti“ ḑice, că Germania l'a estradatŭ numai spre a face pe placŭ regelui Milanŭ şi patronilorŭ sĕi şi adauge, că drama din Wiesbaden nu va contribui a face mai favorabile raporturile internaţionale ale Europei.

Ḑiarul „Wiedomosti“ din Moscva e mâniosŭ nu numai pe Germania, dér şi pe aliaţii ei Austriacĭ şi Maghiarĭ, despre carĭ ḑice, că au sprijinitŭ „instinctele sĕlbatice“ ale protegiatului lorŭ, adecă ale Regelui Milanŭ.

Numai „Grajdanin“ nu acusă Germania din causa estradării prinţului de corónă sêrbescŭ, care, ḑice elŭ, n'o putea refusa, deórece însăşĭ regina Natalia a pusŭ afacerea ei pe unŭ tĕrêmŭ internaţionalŭ, aşa că şi Rusia ar fi trebuitŭ sĕ facă estradarea.

Dér „Grajdanin“ atribue tótă afacerea de divorţŭ intrigelorŭ diplomaţiei austriace şi afirmă că ea a reportatŭ o nouă strălucită victoriă.

Pe când astfelŭ o parte a pressei rusescĭ continuă atacurile ei contra Germaniei şi mai alesŭ contra Austro-Ungariei, ea se silesce totodată a linişti pe Francesi asupra urmărilorŭ intrevederei. Avemŭ, ḑicŭ aceste foi, interese comune cu Germania, dér pentru aceea Rusia nu va părăsi Francia şi nu va suferi niciodată ca ea sĕ fiă nimicită.

Principele Bismark, decă are în adevĕrŭ gândurĭ rele faţă cu Francia, va întîmpina dér resistenţa hotărîtă a partidei francesofile rusescĭ şi anevoie va eşi biruitorŭ cu planurile sale.

---

## Din afară.

După-ce a petrecutŭ trei ḑile în Viena, Regina *Natalia a Serbiei* a plecatŭ, precum scimŭ, la Parisŭ, acompaniată fiindŭ numai de dama de curte Bogicevicĭ.

Ḑiarele francese asigură pe regina *Natalia*, că va fi primită în *Francia* cu cea mai mare simpatiă.

Ca rĕspunsŭ la declarările făcute în numele reginei Natalia de principesa Muruzi, *regele Milanŭ* a lăsatŭ sĕ se compună unŭ memoriu, spre a dovedi prin documente pretinsele *intrigĭ politice ale reginei*. Documentele respective se ḑice că vorŭ fi presentate mai multorŭ suveranĭ prin trimişĭ speciali. Regele protestéză în contra afirmării, că elŭ ar voi sĕ se căsătorescă din nou. Scopulŭ lui principalŭ şi l'ar fi ajunsŭ prin aceea, că pe prinţulŭ de corónă Alexandru l'a scăpatŭ de „influinţele stricăciόse“. Oficioşii din Belgradŭ telegrafézŭ, că poporulŭ sêrbescŭ e pentru regele Milanŭ, deórece regina ar fi o păpuşă rusescă. Alte scirĭ spunŭ că regina posede la porŭ simpatiă şi că cei mai mulţĭ regretă cele ce s'au petrecutŭ cu dênsa.

Marele comitetŭ, care conduce tóte pregătirile pentru *serbarea de 900 anĭ* a întroducerei creştinismului în Rusia, a încheiatŭ o convenţiă cu tóte căile ferate rusescĭ, după care *toţĭ participanţii din afară* vorŭ fi a se transporta pe calea ferată *gratis* dela graniţa rusescă până la Kiev. Comitetulŭ a îngrijitŭ totodată pentru încuartirarea şi aprovisionarea *gratuită* a óspeţilorŭ străinĭ în ḑilele dela 10 (22) până la 19 (31) Iulie.

Din incidentulŭ serbăriĭ memorate se va edà în Kiev o *antologiă* slavă cu deosebită consideraţiune la literatura *bulgară, sêrbéscă şi cehică*. Cheltuielile le pórtă reuniunea slavofilă din Petersburg. Editorŭ este cunoscutulŭ slavistŭ Stepovicĭ.

*Biserica sêrbéscă* nu va lua parte în modŭ oficialŭ la sĕrbătórea din Kiev. Dintre tóte institutele de învĕţĕmêntŭ va trimite numai universitatea din Belgradŭ pe profesorulŭ de istoriă Strecicovicĭ ca representantŭ la serbare.

---

## Afacerea Floquet-Boulanger.

Scimŭ că în şedinţa Camerii francese dela 12 Iulie s. n., când Boulanger a făcutŭ propunerea de a se disolva parlamentulŭ, ministrulŭ-preşedinte Floquet a desvĕluitŭ uneltirile ambiţióse ale generalului. I-a spusŭ că nu asistă la desbaterile Camerii, pe care o vorbesce de rĕu fără sĕ fiă în cunoscinţă de causă; i-a spusŭ că se tărăşte prin sacristii şi prin anticamerele princiare; i-a spusŭ că fotografiile sale vinŭ reproduse în mii de esemplare din fundulŭ Germaniei.

Boulanger, mâniosŭ, i-a rĕspunsŭ, că *minte neruşinată* şi a eşitŭ din Cameră. D-lŭ Floquet, în urma acestui cuvêntŭ, a trimesŭ pe d-nii Clemenceau şi Georges Perin ca sĕ céră generalului reparaţiunea cu armele.

Alegerea armelorŭ s'a făcutŭ de d. Floquet, care a preferitŭ spada. Condiţiunile luptei au fostŭ, că lupta va ţiné până ce unulŭ din adversarĭ va fi în neputinţă d'a continua. S'a lăsatŭ facultatea luptătorilorŭ de a'şĭ pune orĭ nu mănuşa.

Conformŭ condiţiunilorŭ stabilite, lupta s'a făcutŭ a doua ḑi, 13 Iulie, la órele 10 diminéţa, pe bulevardulŭ d'Argenson, 6, la Neuilly, în proprietatea contelui Dillon. La prima angagiare, d. Floquet a fostŭ uşorŭ rănitŭ la pulpa stângă, ér generalulŭ Boulanger la degetulŭ arĕtătorŭ alŭ mânei drepte. La a doua angagiare, d. Floquet a fostŭ lovitŭ la mâna dréptă şi d'asupra ţâţii drepte; ér generalulŭ Boulanger primi o rană fórte grea la gâtŭ.

Martorii au constatatŭ, într'unŭ comunŭ acordŭ, că rana generalului Boulanger îlŭ punea în neputinţă d'a mai continua lupta.

Lupta a ţinutŭ numai câteva minute, dér a fostŭ teribilă. Amêndoi adversarii s'au bătutŭ cu o înverşunare estremă.

Floquet s'a întorsŭ la ministerulŭ de interne la orele 10 şi trei sferturĭ. Toţĭ miniştri îlŭ aşteptau şi i-au făcutŭ o primire călduróssă. Mulţĭ senatorĭ şi deputaţĭ veniseră acasă sĕ salute pe ministrulŭ preşedinte.

Indată ce s'a aflatŭ resultatulŭ duelului, d. Carnot a trimisŭ pe generalulŭ Brugère ca se felicite pe preşedintele consiliului. D-na Carnot s'a dusŭ îndată în persónă acasă la d. Floquet.

Generalulŭ Boulanger n'a putută sĕ se'ntórcă acasă, ci a rĕmasŭ la Dillon; l'a apucatŭ unŭ accesŭ violentŭ de frigurĭ cu delirŭ. A trebuitŭ sĕ-i facă înţepăturĭ cu morfină. Contele Dillon se arăta fórte speriatŭ de starea în care era generalulŭ.

Depeşele din urmă spunŭ, că s'a îmbunĕtăţitŭ fórte multŭ starea rănitului. Se crede că e acuma afară din periculŭ, dér nu póte încă afirma acésta cu tótă siguranţa.

---

## Noulŭ codice civilŭ muntenegrénŭ.

Astăḑĭ Muntenegrulŭ e înzestratŭ c'unŭ nou codice civilŭ, redactatŭ de profesorulŭ Boguişicĭ. Acestŭ codice e împărţitŭ în şése părţĭ, avêndŭ 1031 de articole. Şi e prima lucrare de aplicaţiune pe marea scară a obiceiurilorŭ la legislaţiune.

Legea asupra familiei merită o deosebită atenţiune, pentru că conservă forma familiei colective, care se menţine în obiceiulŭ poporaţiunei muntenegrene.

Cu tóte acestea, în unele casurĭ, noulŭ codice stabilesce rĕspunderea personală a unui membru isolatŭ. Asemenea inovaţiune fù găsită trebuinciósă de faptulŭ, că mai multe familii de muntenegrenĭ, carĭ se duceau în afară după muncă (cum la Constantinopole, Alexandria şi aiurea) se vedeau adesea ruinate, pentru că, conformŭ usului patriarhalŭ alŭ ţĕrei, fiecare membru alŭ familiei era obligatŭ d'a contribui la plata datorielorŭ contractate de unulŭ dintr'înşiĭ.

Peste două-ḑecĭ de articole suntŭ consacrate cestiunilorŭ de dreptŭ internaţionalŭ privatŭ. Cumpărarea proprietăţii fonciare e supusă unorŭ condiţiunĭ carĭ apĕră pe miculŭ agricultorŭ d'a fi victima vr'unei speculaţiunĭ ilicite. Streinii nu potŭ avea proprietate pe pĕmêntulŭ muntenegrénŭ afară de casulŭ când principele face ca darŭ cuiva. Codicele prevede apróp vr'o douĕḑecĭ de forme de contracte, pe carĭ le definesce în modulŭ celŭ mai simplu şi practicŭ. Acestŭ codice a întratŭ în vigóre dela 1 Iulie st. vechiu.

---

## Intêlnirea împĕraţilorŭ.

Din Berlinŭ se scrie asupra întêlnirei împĕratului Wilhelmŭ cu Ţarulŭ, că acolo s'a constatatŭ cu mirare zelulŭ, cu care foile oficióse din Viena şi Pesta se silescŭ a demonstra, că întrevederea din Petersburgŭ va rĕmâné absolutŭ fără resultate. Acésta se consideră în Berlinŭ a fi unŭ ce cu atâtŭ mai straniu că nicĭ odată nu s'a constatatŭ asupra unui resultatŭ positivŭ în urma întîlnirii celorŭ doi suveranĭ. Nicĭ la Petersburgŭ, nicĭ la Berlinŭ nu s'a gânditŭ cineva sĕ găséscă o programă pentru negociërĭ diplomatice şi mai puţinŭ încă sĕ se reguleze cestiunea bulgară. Totŭ ce s'a ḑisŭ în privinţa acésta întră în domeniulŭ unorŭ conjecturĭ hazardóse, mai alesŭ în ce privesce proiectele tindêndŭ a face ca Germania sĕ jóce unŭ rolŭ de mijlocitorŭ. Tóte aceste cestiunĭ au fost agitate de pressa din Viena şi Pesta, în scopulŭ evidentŭ de a prepara opinia pentru posibilitatea unei lipse de resultate. Dér acésta — continuă corespondentulŭ berlinesŭ — este ceea ce se numesce a sparge o uşă deschisă. Intr'adevĕrŭ nu póte domni nicĭ o îndoiélă, că singurulŭ resultatŭ speratŭ este de natură absolutŭ generală. Cei doi împĕraţĭ vorŭ numai sĕ întărescă legăturile de amiciţiă ce esistă între cele două

Case domnitóre. Nu s'a gânditŭ nimenĭ și nu s'a putută gândi la altceva.

Impĕratulŭ Wilhelm II visitéză pe Ţarulŭ spre a pune capĕtŭ relei dispozițiunĭ ce esistă între Germania și Rusia. Elŭ va reuși de sigurŭ. Negreșitŭ că prințulŭ Bismark n'ar fi luatŭ inițiativa întrevederii, décă ar fi credutŭ în posibilitatea unui eșecŭ. Urmarea întrevederii va fi restabilirea unei bune înțelegerĭ între cele două imperii; în totŭ casulŭ nu va resulta nimicŭ ce sĕ fiă vătămătorŭ pentru pacea lumii. Nicĭ nu póte fi vorba, că împĕratulŭ Wilhelmŭ ar avé sĕ formuleze propunerĭ precise cu privire la Orientŭ, că șĭ-ar oferi mijlocirea séu că Rusia ar avea de refusatŭ ceva. Câtŭ privesce cestiunea bulgară Germania n'are alte interese de câtŭ cele ce suntŭ compatibile cu siguranța și liniștea amicilorŭ. Ea doresce ca interesele Austro-Ungariei în Orientŭ sĕ rĕmâie ferite de orĭ-ce atingere. Insĕ la Petersburgŭ cei doi împĕrațĭ și diplomații lorŭ nu se vorŭ aședa la masa de lucru spre a nota ce póte dori Rusia și ce póte accepta Austro-Ungaria în Bulgaria. Dér imposibilŭ de credutŭ este, că Germania ar puté dori în Orientŭ evenimente neplăcute Austriei; un aliatŭ nu se amestecă în ceea ce privesce numai interesele speciale ale celui-laltŭ. Fiăcare îșĭ scie limitele libertății de acțiune și datoriile ce-i impune alianța. In acéstă ordine de idei elŭ póte sci de mai nainte ce póte spera și de ce trebue sĕ se témă. Astfelŭ suntŭ privite lucrurile în Berlinŭ și negreșitŭ că totŭ așa le înțelegŭ și cei din Petersburgŭ.

Lucrulŭ esențialŭ este reînoirea vechilorŭ relațiunĭ amicale dintre Berlinŭ și Petersburgŭ. Când se va atinge acestŭ punctŭ, interesele păcii vorŭ putea fi protegiate mai cu eficacitate...

## SCIRILE DILEI.

Se dice că *regina Serbiei* se va instala în curêndŭ la *Iașĭ*, scrie „Românulŭ“.

*
* *

In apropierea Budapestei, pe la Buda vechiă, Maglod și Perczel, s'au ivitŭ *mulțime de locuste*, carĭ au causatŭ pagube marĭ în comitatulŭ Pestei. Ajutate de unŭ vêntŭ de către rĕsăritŭ, locustele au năvălitŭ și în Budapesta, dér n'au putută causa pagube însemnate, căcĭ o cétă numerósă de copii au datŭ năvală asupra lorŭ, omorîndu-le în cea mai mare parte.

*
* *

Din Bucurescĭ primimŭ scirea, că președintele camerei române generalulŭ *Leca* a rĕposatŭ.

*
* *

Gimnasticii *Moceanu*, *Velescu* și *Iulianŭ* vorŭ face cu trupele lorŭ o escursiune artistică în tótă România, dândŭ representații de gimnastică, danțurĭ, asalturĭ cu floreta și cu sabia, comedii teatrale etc. Cu acéștă ocasiune dênșii vorŭ culege jocurile naționale românescĭ spre a le produce la esposiția din Parisŭ în anulŭ viitorŭ. Din Parisŭ trupa va porni spre America.

*
* *

După cum arată cea din urmă listă a óspeților̆ din *Tușnadŭ*, au sositŭ în acestŭ locŭ de cură dela 8—15 Iulie st. n. cu totulŭ 440 óspețĭ, dintre carĭ numai 11 din România, ceilalțĭ toțĭ din Ardélŭ.

*
* *

Cetimŭ în „Telegrafulŭ“ din Bucurescĭ: „Mai mulțĭ *ofițerĭ de geniu* din armata română vorŭ fi însărcinațĭ sĕ mérgă sĕ studieze, carĭ suntŭ trecĕtorile din Carpațĭ, ce trebuescŭ fortificate“.

*
* *

„Epoca scrie, că într'una din ocnele părăsite dela Slanicŭ, în România, s'au găsitŭ *două marĭ cazane de aramă* de o formă conică, cântărindŭ celŭ întâiu 800 de kilograme, ér celŭ alŭ doilea 700. Se crede, că ambele aceste cazane datéză din timpulŭ Romanilorŭ și că, după inscripțiile ce au, arŭ fi servitŭ la extragerea unorŭ metale.

*
* *

Regele *Danemarcii* va celebra, la 15 Noemvre, *a douĕdecĭ și cincea aniversare a regatului.* Aflândŭ că o subscriere națională se deschisese ca sĕ-i ofere, cu prilejulŭ acesta, unŭ domeniu situatŭ în Iutland, suveranulŭ a declaratŭ, că nu póte sĕ priméscă darulŭ. Dice într'o scrisóre dată publicității, că consciința sa îlŭ îndatoresce sĕ nu priméscă, în fața situațiunii economice fórte grea a țĕrii și a suferințorŭ poporului sĕu în lupta, din ce în ce mai aspră, pentru esistență.

## „Kolozsvar“ despre Sașĭ și Românĭ.

In numĕrulŭ dela 18 Iulie, „Kolozsvar“, vorbindŭ despre resultatulŭ alegerei membrilorŭ consiliului comunalŭ din Brașovŭ, dice între altele:

Maghiarii din Brașovŭ au avutŭ unŭ singurŭ cercŭ, în care au putută conta la unŭ resultatŭ favoritorŭ pentru ei: acestŭ cercŭ a fostŭ suburbiulŭ Blumĕna. Aicĭ însĕ Sasii s'au aliatŭ contra Maghiarilorŭ cu Românii și după o încordare mare au învinsŭ cu o mică maioritate.

Unulŭ din gravaminele Sasilorŭ ultraiștĭ constă în împrejurarea, că — pe basa dispozițiunilorŭ legei comunale privitóre la alegerĭ — în fórte multe comune săsescĭ Sasii suntŭ învinșĭ prin maioritatea Românilorŭ, carĭ în privința averei și a inteligenței abia se potŭ lua în sémă. In privința acésta Sasulŭ în multe locurĭ privesce pe Românĭ ca pe unŭ inimicŭ alŭ sĕu. Dér când Sasilorŭ li se ofere ocasiunea de a învinge pe Maghiarĭ — cum s'a întêmplatŭ de rêndulŭ acesta în Blumĕna — ei uită bucurosŭ gravamenulŭ, se aliază cu contrarulŭ lorŭ și ducŭ apa pe móra lui.

La sate în multe locurĭ suntŭ în maioritate preponderantă Românii, carĭ din di în di cuprindŭ mai multŭ teritoriu din fostulŭ pămêntŭ-regiu. In orașe Sașii stau încă bine, dér cu o astfelŭ de politică, cum a fostŭ aceea ce au arătat'o ei cu ocasiunea alegerilorŭ din Brașovŭ, deschidŭ liberă cale influinței române spre a întra și în interiorulŭ orașelorŭ. Décă nu și în altele, dér celŭ puținŭ pe terenulŭ afacerilorŭ comunale, Sasulŭ ar trebui sĕ considere pe Maghiar ca pe unŭ aliatŭ naturalŭ alŭ sĕu, care și așa lui nu-i póte strica, fiind-că e în minoritate, dér prin sprijinirea sa i-ar puté aduce mare folosŭ față cu elementulŭ românŭ, care e amenințătorŭ pentru Sasĭ.

Când Sasii din Brașovŭ dau inimicului ajutorŭ întru învingerea Maghiarilorŭ din Blumena, ei prin acésta îșĭ taiă crénga de sub picióre. In fine din punctŭ de vedere alŭ interesului maghiarŭ puținŭ ne privesce, décă în Blumĕna e pe partea nóstră învingerea orĭ nu e pe partea nóstră. Nicĭ cu o astfelŭ de învingere noi n'amŭ puté lua o posiţiă dătătóre de tonŭ în municipiulŭ Brașovului. Dér față cu Sasii abunăsémă va fi fórte deplorabilŭ, décă elementulŭ românŭ, pe care elŭ și-l'a luat acum de aliatŭ alŭ sĕu — apucândŭ prin acésta la putere și mai mare —, odată va sta frunte cu ei. Influența unguréscă slăbită de alții cu atâta pasiune, atuncĭ abia ar mai fi în stare sĕ dea Sasilorŭ ajutorŭ, chiar și în casulŭ décă ar voi sĕ o facă acésta.

Cu unŭ cuvêntŭ: Sasii lorŭ înși-le îșĭ strică, când procedŭ astfelŭ, cum au procedatŭ în Blumĕna. Și așa dicêndŭ numai lorŭ lĭ-ar servi spre folosŭ, décă în loculŭ Românilorŭ arŭ mai preferi sĕ dea ne'nsemnatului numĕrŭ de Maghiarĭ posibilitatea de a-șĭ validita dreptulŭ lorŭ la alegerile comunale...“

## România și esposițiunea din 1889.

D-lŭ Ales. *Ciurcu* a adresatŭ din Parisŭ către ministrulŭ-președinte românŭ, d-lŭ *Teodor Rosetti*, următórea suplică;

*Domnule Președinte, Domnule Ministru!* Ațĭ cetitŭ póte apelulŭ ce am adresatŭ compatrioților̆ mei, spre a-i îndemna de a lua parte la esposițiunea din 1889.

Am credință, că guvernulŭ românŭ nu póte fi ostilŭ unei idei eminamente naționale și de aceea viu a vĕ ruga sĕ binevoițĭ a vĕ face apĕrătorulŭ acestei idei pe lângă Maiestățile Lorŭ Regele și Regina și pe lângă onorabilii D-vóstră colegĭ din ministerŭ.

Din considerațiunĭ, care, pentru mine unulŭ, nu-șĭ aveau loculŭ pentru România, dér care póte că suntŭ destulŭ de temeinice ca sĕ n'am ce obiecta, décă le-așŭ cunósce — guvernulŭ d-lui Ioanŭ Brătianu a declinatŭ învitațiunea Franciei de a lua parte la esposițiunea din 1889.

Dér după cum am disŭ în apelulŭ meu, acéstă împrejurare nu trebue sĕ împedece pe Românĭ de a espune.

România, ca statŭ micŭ și nou, are nevoiă de a se face cunoscută lumii, atâtŭ din punctulŭ de vedere naționalŭ câtŭ și din interesŭ economicŭ. Ca națiune, suntemŭ încă puținŭ cunoscuțĭ în Occidentŭ, cu totŭ sgomotulŭ ce făcurămŭ la Plevna în 1877—78. Cărui Românŭ, călĕtorindŭ în străinĕtate, nu i-s'a întêmplatŭ sĕ întâlnéscă ómenĭ dealtmintrelea luminațĭ, nesciindŭ sĕ facă deosebirea între noi și Bulgarĭ, Sêrbĭ, Grecĭ, etc., întrebândŭ de ce rassă suntemŭ, ce religiune avemŭ, ce limbă vorbimŭ, cu unŭ cuvêntŭ, tratându-ne ca pe unŭ soiu de sĕlbaticĭ încă puținŭ cunoscuțĭ de pe țĕrmurile Nigrului séu ale lacului Tauganica! Și acésta ni-se întêmplă nouĕ, Românilorŭ, nu numai în țĕrile fórte depărtate dea nóstră, ca Francia, Englitera, Germania etc. dér chiar și la vecinii noștri în Austria.

Nu mai departe de câtŭ alaltaierĭ aflându-mĕ la principele George Stirbey în minunatulŭ și feericulŭ sĕu castelŭ de la Courbevoie (Chateau de Becon) fuiu presintatŭ unui bĕtrânŭ amicalŭ francesŭ, care a făcutŭ mai de multe orĭ ocolulŭ pămêntului și pentru care globulŭ pămêntescŭ mai că nu mai are nicĭ unŭ secretŭ. Vorbindŭ de România de odată amiralulŭ mĕ întrebă: — „*Quelle religion aveg-vous la-bas?* —“ *La religion grecque, mon amiral.*“ — „*Malheureusement!*“ adause principele. Vĕduiu îndată că bĕtrânulŭ amiralŭ cunoscea mai bine popórele de pe cóstele Africei de câtŭ pe Românĭ.

Sĕ nu acusămŭ pe acești ómenĭ de ignoranță, căcĭ ei sciu multe și cunoscŭ multe popóre din universŭ. Décă pe noi ne cunoscŭ mai puținŭ, vina e numai a nóstră. Ca sĕ ne cunóscă, trebue ca noi înși-ne sĕ ne presentămŭ lorŭ.

Apoi ce ocasiune mai minunată de a se face cunoscutŭ lumii întregĭ decâtŭ o esposițiune universală, și încă o esposițiune care se ține în capitala lumii, în incomparabilulŭ Parisŭ, unde în timpurile normale poporațiunea flotantă e evaluată la câteva decimĭ de mii de suflete pe di!

Unŭ lucru românescŭ, espusŭ la Parisŭ în intervalulŭ de șése lunĭ, câtŭ va dura esposițiunea, va fi vĕdutŭ de mai multe milióne de pĕrechĭ de ochĭ ale persónelorŭ celorŭ mai de frunte de pe tótă suprafața pămêntului, fără a socoti pe Francesĭ. Și óre nu e în interesulŭ economicŭ alŭ țĕrei ca productele sale

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

## Copiii de aurŭ.

— Poveste. —

(Urmare.)

Cresceau pruncii amêndoi
Sprintenĭ agerĭ și vioi,
Și cu ei alăturea
Caii lorŭ încă crești̦cea
Și creșcea și se 'ntărea!...
Ear cei doi crinĭ frumușei
Cum n'au fostŭ alții ca ei
Incă cu pruncii creșceau
Și așa frumoșĭ erau,
Așa mândru străluceau,
Câtŭ la amédŭ când era
Sórele-'n locŭ se oprea,
Apoi li se închina
Și la dênșii se uita;
Cu dulcĭ razĕ-i încăl̦da
Și cu rază-i sĕruta!...

Vremea tace, se petrece
Trece-unŭ anŭ și altulŭ trece,
Și din pruncii frumușei
Se făcurŭ doi junișei
De frumoșĭ ce erau tare:
Făr' pĕreche pe sub sóre
Făr' pĕreche-'n lumea mare!...
. . . . . . . . . . . . . .
Intr'o bună diminéță
Feciorașii plinĭ de viéță
De lungŭ drumŭ mi se gătescŭ
Și la tata lorŭ grăescŭ;
— „Tată noi adĭ ne gătămŭ
„In lungŭ drumŭ ca sĕ plecămŭ,
„Câtŭ pămêntŭ e pe sub sóre
„Și câtŭ e sub ceriulŭ mare
„Totŭ vremŭ sĕ-'lŭ cutreerămŭ,
„Cum stă lumea sĕ vedemŭ!...“
Ear alŭ lorŭ tată măchnitŭ
Astfeliu lorŭ că le-a grăitŭ:
— „Cum sĕ mergețĭ dragii mei,
„Dragii tații îngerei; —
„Voi sĕ mergețĭ sĕ umblațĭ,
„Lumea tótă s'alergațĭ
„Póte-'n drumŭ ca sĕ murițĭ
„Și nicĭ când voi pruncĭ iubițĭ
„La noi sĕ nu mai venițĭ,
„Ear acasă singurĭ noi
„Sĕ nu șcimŭ nimicŭ de voi!...“
Eară pruncii cei frumoșĭ
Ii dicŭ: — „Fițĭ voi totŭ voioșĭ
„Dragii noștrĭ părințĭ iubițĭ,
„De noi nu vĕ nĕcăjițĭ
Și nimicŭ nu vĕ gândițĭ,
„Șcimŭ în lume sĕ umblămŭ
„Viața scimŭ so crutămŭ!...
„Ear — tată și mamă — voi,
„Când vețĭ vré sĕ scițĭ de noi,
„Când vețĭ fi prea îngrigiațĭ
„Mergețĭ numai și căutațĭ
„Cei doi crinĭ din grădiniță; —
„Și păn'ei — scumpe tăicuță —
„Vorŭ fi verdĭ și totŭ frumoșĭ:
„Și noi suntemŭ sănĕtoșĭ;
„Ear când ei s'or vesteji,
„Atuncĭ noi betegĭ vomŭ fi;
„Și când josŭ ei vorŭ pica
„Viéța nóstră s'a găta!...“
Cu asta pruncii s'apucară
Pe părințĭ îi sărutară
Și pe cai încălecară
Ear apoi la drumŭ plecară...
Și pe drumŭ cum se duceau
Eată frate că noptau
Lâng'unŭ birtŭ frumosŭ și mare
Ce dă locŭ la fiăcare.
Ei aci descălecară
Și-'n lăuntru se băgară;
Eară cărciuma era plină
De multă lume străină
Carĭ pe pruncĭ când îi vĕdură
Toțĭ a rîde începură,
Și rîdeau și-i suduiau
Și de ei jocŭ îșĭ băteau....
Eară unulŭ dintre pruncĭ
Cum vĕdu asta atuncĭ
Mi se nĕcăjeșce tare; —
Și plinŭ fiindŭ de 'ntristare
Spune-'ncetŭ fratelui-sĕu
Cumcă dênsulŭ ar vré dĕu
Ca sĕ mérgă mai departe
In lumea cea cu rĕutate
Ci se-'ntórce ér acasă
La-'lŭ sĕu tată l'a sa masă!...
Așa apoi și făcea
Diminéța se-'ntorcea
La-'lŭ sĕu tată ér venea; —
Eară frate-sĕu mai mare
Mai curagiosŭ, mai tare,
De nimica nu-i pasă
Ci pe murgŭ încăleca
Și la drumŭ de nou pleca...
Și se duse, frățióre,
Cu-alŭ sĕu calŭ ce sta sĕ sbóre
Așa repede și tare
Câtŭ cu vêntulŭ se-'ntrecea
Și ca gândulŭ se ducea.
Și ajunse-'n depărtare
La unŭ codru vechiu și mare;
Aci când s'apropia
In elŭ vrêndŭ a se băga
Ca sĕ meargă mai departe
Cu murguțu-i sprintenŭ fórte
Inaintea lui eși
Și în cale mi-lŭ opri
— Unŭ omŭ cu sufletu bunŭ —
Elŭ pe pruncŭ mi-'lŭ agrăeșce
Și blândŭ astfelŭ îi vorbeșce:
— „Copilașŭ, iubitulŭ meu!
„Sĕ te țină Dumnedeu, —
„Dér pe-aicĭ nu poțĭ străbate,
„Nu poțĭ merge mai departe,
„Căcĭ pădurea este plină
„De tâlharĭ, — lume străină,
„Și cum ei te vorŭ vedea
„Spre tine s'or arunca
„Calulŭ ți-l-orŭ săgeta
„Și te-orŭ prinde și te-orŭ da

sĕ figureze într'o asemenea esposiţiune, sĕ fiă vĕḑute, pipăite, apreţiate de milionele de ómenĭ, carĭ vorŭ trece pe lângă ele? Printre aceştia câţĭ nu se vorŭ găsi carĭ sĕ aibă ideea de a veni cu capitalurĭ în România, spre a întemeia industrii séu a forma societăţĭ pentru esploatarea raţională a pămêntului, capabilŭ de a ne produce întreitŭ şi împătritŭ de ce ne produce astăḑĭ?! Apoi de n'ar fi decâtŭ industria casnică a ţĕrancei nóstre, ale cărei produse suntŭ atâtŭ de admirate de toţĭ străinii carĭ le vĕdŭ, totŭ ar eşi unŭ folosŭ pentru ţéră. Sunt sigurŭ, că espunêndŭ scórţele românescĭ, costumele naţionale, broderiile de totŭ felulŭ, cu unŭ cuvêntŭ totŭ ce produce mâna artistică a femeei române, se vorŭ deschide în streinătate debuşeurĭ pentru tóte aceste articole şi societatea *Furnica* va porni atâtea comande încâtŭ nu le va puté satisface pe tóte. Va fi destulŭ sĕ se scie, că se află în România o casă de comerciu la care comerciantele străinŭ póte găsi aceste articole.

De vreme ce amŭ întratŭ în contactŭ cu lumea civilisate şi am construitŭ drumurĭ de ferŭ şi amŭ făcutŭ din ţéra românéscă Regatŭ cu ambasadorĭ acreditaţĭ pe lângă tóte puterile şi vremŭ sĕ avemŭ portŭ la mare şi nu sciu mai ce, apoi sĕ ne ţinemŭ întru tóte în rêndulŭ ómenilorŭ şi sĕ nu ne dămŭ înapoi când ne poftesce o naţiune mare ca Francia la jocŭ cu celelalte naţiunĭ. E fórte frumosŭ sĕ învitămŭ naţiunile străine sĕ trămită representanţĭ la manevrele armatei nóstre şi sĕ arătămŭ ce progrese însemnate amŭ făcutŭ în arta de a distruge, dér e şi mai frumosŭ sĕ arătămŭ progresele ce amŭ făcutŭ în arta de a crea. Séu dóră numai atâtŭ sĕ arătămŭ lumii, că suntemŭ unŭ poporŭ viteazŭ şi că avemŭ în ţéra nóstră soldaţĭ bine dresaţĭ, baionete nenumĕrate şi tunurĭ marĭ şi multe plătite cu banĭ scumpĭ d-lui Krupp, şi sĕ nu arătămŭ — când se presintă ocasiunea — şi produsele muncei pacĭnice ale plugului şi ale acului de cusutŭ? Nu'i vorbă, e fórte bine ca lumea sĕ ne scie de frică, dér şi mai bine e ca lumea sĕ ne iubéscă şi sĕ ne stimeze pentru talentele nóstre pacĭnice.

Prinţului Bismark îi dă mâna sĕ ḑică în Parlamentulŭ germanŭ: — „Voiu ca tótă lumea sĕ se témă de noi!“ Şi încă nu sciu ḑĕu, décă o asemenea fanfaronadă nu'i şéde rĕu chiar puternicei Germanie. Dér, în fine, Germania se póte lipsi de multe de care noi nu putemŭ şi nu trebuie sĕ ne lipsimŭ. Ceea ce face în ciuda Franciei, nu urméză ca şi noi s'o facemŭ, cu atâtŭ mai vêrtosŭ că Românilorŭ nu le e ciudă pe Francia, din contră.

Şi apoi trebue óre sĕ imitămŭ întru totŭ şi întru tóte pe Germania şi numai pe Germania? Curiosŭ de a sci carĭ suntŭ naţiunile din lume, carĭ au urmatŭ esemplulŭ Germaniei, m'am dusŭ la Direcţiunea generală a Esposiţiunii, spre a lua informaţiunĭ şi étă ce am aflatŭ:

Vorŭ participa la Esposiţiune în modŭ oficialŭ:

Elveţia, Norvegia, Serbia, Grecia, Monaco, San-Marino, Statele-Unite din America de Nordŭ, tóte Republicele din America de Sudŭ şi din America Centrală, Mexiculŭ, Japonia, Siamulŭ, Maroculŭ, Republica sudŭ-africană Trausvaal, alŭ cărei guvernŭ a votatŭ ḑilele acestea 75,000 fr. pentru acestŭ sfirşitŭ.

Vorŭ participa în modŭ privatŭ:

Marea-Britaniă, Belgia (cu subvenţiune din partea guvernului), Ţĕrile-de-Josŭ (Holanda), Austro-Ungaria, Rusia, Italia, Spania (cu subvenţiune dela guvernŭ), Luxenburgulŭ, Egiptulŭ, diferitele posesiunĭ coloniale.

De aicĭ se póte vedé, că tóte popórele din lume vorŭ participa la Esposiţiune, căcĭ singurele esceptiunĭ suntŭ: Germania, Danemarca, Portugalia şi Turcia. Dér mulţĭ din industriaşii acestorŭ patru ţĕrĭ, în care nu s'au formatŭ comitete naţionale, vorŭ espune în modŭ independentŭ fiindŭ în casulŭ acesta trataţĭ pe acelaşŭ piciorŭ ca esposanţii francesĭ. Numai pentru România nu se făcuse absolutŭ nimicŭ, nu se publicase în ţéră absolutŭ nicĭ o îndrumare pentru industriaşĭ, astfelŭ că décă nu vomŭ constitui unŭ comitetŭ naţionalŭ, unŭ Românŭ n'ar mai puté astăḑĭ espune nicĭ celŭ mai micŭ obiectŭ, deórece a trecutŭ de multŭ termenulŭ pentru admisiune.

Guvernulŭ d-lui Iónŭ Brătianu a declinatŭ, încă dela 14 Iuliu anulŭ trecutŭ, învitaţiunea Franciei. Elŭ a justificatŭ refusulŭ sĕu pe cuvinte de *economie*. — „Ce fericită ţéră!“ şĭ-or fi ḑisŭ Francesii, „unde guvernulŭ îngrijesce aşa de bine de financele publice, încâtŭ se feresce de cea mai mică cheltuială de prisosŭ! Visteria României trebue sĕ fiă înbîcsită de aurŭ?“.

Dér noi, bieţii de noi, scimŭ, din nefericire pré, bine la ce serviau asemenea economii.

Ministrulŭ afacerilorŭ străine alŭ României, declarândŭ că guvernulŭ nu póte lua parte la esposiţiune, se arătă însĕ generosŭ pentru espunĕtorii românĭ, căcĭ adăugă îndată după aceea: „dér cu tóte acestea, guvernulŭ românŭ se va pune cu totulŭ la disposiţiunea espunĕtorilorŭ românĭ şi le va da... ghiciţĭ ce?... tóte *informaţiunile* necesare“. Trébă mare! Ei bine, nicĭ atâta n'a făcutŭ guvernulŭ d-lui Brătianu. N'a datŭ absolutŭ nicĭ o informaţiune — pe care ar fi trebuitŭ sĕ le publice în „Monitorŭ“ — astfelŭ că termenulŭ a trecutŭ de multŭ, fără ca vr'unŭ industriaşŭ românŭ sĕ fi sciutŭ ceva. Ba mulţĭ credeau că guvernulŭ va lua parte şi aşteptau învitaţiunea.

Apoi mai comitea şi o necuviinţă, căcĭ întreba adecă trimiţêndŭ *o comisiune de studiu* la Esposiţiune, „că ar avé sorţĭ de a fi bine primită de guvernulŭ „Republicei francese“. O asemenea întrebare nu era numai de prisosŭ, dér constituia aşa ḑicêndŭ o necuviinţă diplomatică, căcĭ prin ea guvernulŭ românŭ punea la îndoiélă urbanitatea guvernuluĭ francesŭ şi a Franciei, urbanitate care nu s'a desminţitŭ nicĭ o dată şi care cu atâtŭ mai puţinŭ se putea desminţi acum, când Francia *invita* pe guvernulŭ românŭ la o serbare. Acésta e tocmaĭ ca şi când cine-va, învitatŭ la mésa cui-va, ar respunde: — „Aşĭ veni, dér doresců sĕ sciu mai ântâi, décă n'ai sĕ mĕ iéi cu cânii la goná.“ Celŭ puţinŭ aşa a interpretatŭ guvernulŭ francesŭ întrebarea României.

Observaţĭ, Vĕ rogŭ, că guvernulŭ românŭ n'avea banĭ ca sĕ ajute pe espunĕtorii românĭ la o întreprindere curatŭ naţională, dér ar fi găsitŭ pentru aceia dintre amicii guvernului, carĭ sub pretestŭ de a compune o comisiune *de studiu,* ar fi doritŭ sĕ visiteze Esposiţiunea pe socotéla Statului. Cine scie décă suma cheltuită de „comisiunea de studiu“ n'ar fi fostŭ mai mare de câtŭ aceea necesară pentru participarea României în modŭ oficialŭ la Esposiţiune.

Mĕ rĕsumŭ, Domnule Preşedinte alŭ Consiliului.

Vĕ rogŭ sĕ mĕ ajutaţĭ a repara greşéla comisă de predecesorii D-Vóstre. Décă nu suntŭ cuvinte destulŭ de puternice care sĕ se opună, apoi reveniţĭ asupra decisiunii guvernului trecutŭ şi faceţĭ ca România sĕ participe în modŭ oficialŭ la Esposiţiunea din 1889. Décă raţiunea de Statŭ se împotrivesce acestei idei, apoi celŭ puţinŭ acordaţĭ comitetului naţionalŭ ce sĕ va constitui o subvenţiune, cum şi tóte înlesnirile de transportŭ, pentru ca întreprinderea sĕ aibă unŭ deplinŭ succesŭ şi sĕ facă onóre ţĕrei.

Sunt sigur, că patriotismulŭ D-Vóstrĕ luminatŭ Vĕ va dicta ce e mai bine de făcutŭ în interesulŭ României.

Românii au arĕtatŭ în 1877—78, pe câmpiile Bulgariei, că sciu sĕ fiă bravĭ cu arma în mână. Sĕ arate în 1889, că sciu sĕ se bucure şi de ródele binefăcĕtóre ale păcii, că sciu sĕ muncéscă şi sĕ producă, că sciu sĕ se apropie, prin cultură şi prin progresŭ, de fraţii lorŭ din Occidentŭ.

Acum, ca şi atuncĭ, meritulŭ lorŭ va fi totŭ aşa de mare, décă nu mai mare.

Orĭ-care ar fi resultatulŭ acestei suplice, Vĕ rogŭ, Domnule Preşedinte alŭ Consiliului, s'o consideraţĭ ca pornită dintr'unŭ simţĕmêntŭ de iubire pentru naţiunea mea şi sĕ primiţĭ încredinţarea deosebitului respectŭ ce Vĕ păstréză alŭ Domniei Vóstre.

Parisŭ, Iuniu 1887.

devotatŭ servŭ
**Al. Ciurcu,**
229, Faubourg St. Honoré

## SCIRĬ TELEGRAFICE.

**Parisŭ**, 19 Iulie. Guvernulŭ elveţianŭ, la cererea Franciei, a interḑisŭ *contelui de Parisŭ* de a mai domicilia în Vevey. In cameră deputatulŭ *Fyat* a interpelatŭ asupra confiscărei scrisórei contelui de Parisŭ. Ministrulŭ preşedinte *Floquet* rĕspunse, că guvernulŭ are datoria de a arăta, că postele şi telegrafele din ţéră nu suntŭ deschise pentru pretendenţii la tronŭ.

După acestea sesiunea camerei s'a încheiatŭ.

**Roma**, 19 Iulie. Papa a espedatŭ către Nunciaturĭ o circulară în care aceste suntŭ provocate de a mijlocì ca guvernele sĕ stăruiască în modŭ confidenţialŭ, ca *împĕratulŭ Germaniei sĕ nu vină la Roma,* pentru-că acésta s'ar considera în Vaticanŭ ca unŭ actŭ duşmănosŭ faţă cu Papa.

**Petersburgŭ**, 19 Iulie. *Impĕratulŭ Germaniei* este aşteptatŭ *aḑĭ după amédŭ la 3 óre* în portulŭ *Kronstadt.* Vinerĭ împĕratulŭ va visita fortăreţa s-lui Petru şi Pavelŭ, séra va merge în tabĕra dela Krasnoje-Selo, Sâmbătă va fi mare revistă militară şi împĕratulŭ Wilhelm va face o visită părechei regale a Greciei. Duminecă va fi mare prânḑŭ la curte, ér în aceeaşĭ ḑi séra împĕratulŭ va pleca la Stockholm.

Inspectorulŭ de poliţiă Krüger a sositŭ în Petersburgŭ cu detectivii (poliţiştii secreţĭ) lui germanĭ.

**Constantinopolŭ**, 19 Iulie. Disposiţia de faţă în cercurile guvernului turcescŭ nu mai este înrîurită în aceeaşĭ mĕsură de frica, că esistenţa Turciei ar fi ameninţată de periculŭ. Acésta o dovedesce judecata rece cu care este întêmpinată aicĭ întêlnirea împĕraţilorŭ.

### Cursulŭ la bursa de Viena

din 18 Iulie st. n. 1888.

| | |
|---|---|
| Renta de aurŭ 4% | 101.50 |
| Renta de hârtiă 5% | 89.50 |
| Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare | 151.50 |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) | 98.60 |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) | —.— |
| Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) | 114.50 |
| Bonurĭ rurale ungare | 105.30 |
| Bonurĭ cu clasa de sortare | 104.80 |
| Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ | 104.75 |
| Bonurĭ cu cl. de sortare | 104.50 |
| Bonurĭ rurale transilvane | 104.— |
| Galbenĭ împĕrătescĭ | 5.86 |
| Napoleon-d'orĭ | 9.90½ |
| Mărcĭ 100 împ. germane | 61.17½ |
| Londra 10 Livres sterlinge | 125.— |
| Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ | 130.10 |
| Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului | 124.80 |
| Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ | 100.60 |
| Renta de hârtiă austriacă | 81.15 |
| Renta de argintŭ austriacă | 82.55 |
| Renta de aurŭ austriacă | 112.20 |
| Losurĭ din 1860 | 139.75 |
| Acţiunile băncei austro-ungare | 872.— |
| Acţiunile băncei de creditŭ ungur. | 301.75 |
| Acţiunile băncei de creditŭ austr. | 308.60 |

### Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 18 Iulie st. n. 1888

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Bancnote românescĭ | Cump. | 8.70 | Vênd. | 8.74 |
| Argintŭ românescŭ | „ | 8.68 | „ | 8.70 |
| Napoleon-d'orĭ | „ | 9.88 | „ | 9.92 |
| Lire turcescĭ | „ | 11.20 | „ | 11.24 |
| Imperialĭ | „ | 10.20 | „ | 10.24 |
| Galbinĭ | „ | 5.88 | „ | 5.91 |
| Scris. fonc. „Albina“ 6% | „ | 101.— | „ | —.— |
| „ „ „ 5% | „ | 98.— | „ | 98.50 |
| Ruble rusescĭ | „ | 117.— | „ | 118. |
| Discontulŭ | 6½—8% pe anŭ. | | | |
| Bonurĭ croato-slavone | | 104.— | | |



Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
**Dr. Aurel Mureşianu.**

„La-a lorŭ casă têlhărească
„La a lorŭ mamă hoţéscă
„Sĕ le facă de mâncare
„Sĕ-şĭ petreacă-'n desfătare
„Lângă carnea-ţĭ dulce tare,
„Căcĭ eştĭ fragedŭ ca unŭ mielŭ
„Şi la toţĭ eştĭ drăgănelŭ!...
„Du-te mai bine n'apoi
„Nu-ţĭ băga capu-'n nevoi!...“
Ear copilu-i ḑice-aşa:
— „Totŭ una-i, orĭ m'orŭ puşca
„Orĭ viu érăşĭ voiu scăpa,
„Dér eu trebue sĕ plecŭ
„Prin pădure aḑĭ sĕ trecŭ!...“
Astfeliu prunculŭ cum ḑicea
Iute, frate, s'apuca,
O piele de ursŭ cerca
Şi cu asta se-'nvĕlea,
Şi calu'şĭ acoperea
Câtŭ nimenĭ nu-lŭ cunoşcea,
Apoi murgu-'npintena
Şi la fugă o lua...
Şi multŭ nicĭ că se ducea
Pănă, frate, auḑia
Sópte line-'ntunecate
Prin pădure nu departe;
Dintr'o parte rĕsuna:
— „Eată mĕi o păsĕrea!...“
Ear din alta-i respundea:
— „Daţî-i pace mĕĭ sĕ treacă
„Şi se ducă'n lumea largă
„N'aveţĭ cu elŭ nicĭ o trébă
„Ala-i unŭ omŭ nĕcăjitŭ
„Ca unŭ ursŭ s'a înblojitŭ
„Şi atâta-i de sĕracŭ
„Ca unŭ bietŭ de liliacŭ!...“
Şi aşa prunculŭ frumosŭ,
Fiindŭ tare norocosŭ,
Trecŭ pe-aci sănĕtosŭ; —
De hoţĭ elŭ se depărtă
Din pădure-apoi scăpă
Şi eşi la ceea parte
A pădurii 'nfricoşate...
Acum apoi elŭ se puse
Si se duse, frate, duse,
Ḑiua tótă alergândŭ
Cu-alŭ sĕu agerŭ calŭ sburândŭ
Pănă ce ajunse, frate,
Intr'unŭ satŭ nu prea departe
Unde-află o fetişóră
Cu sînŭ fragedŭ de fecióră
Ce frumósă, ḑĕu era
Incâtŭ dênsulŭ cugeta
Că nu póte pe sub sóre
Şi nu póte'n lumea mare
Fi mai mândră decâtŭ ea
Orĭ şi câtŭ de ar umbla!...
Elŭ în fată se'ndrăgì
Lângă casă se oprì,
Aci elŭ descăleca
Şi în casă se băgă
Er pe fata frumuşea
O întrébă elŭ aşa:
— „Dragă, blândă fetişóră,
„Cu ochi-ţĭ de porumbióră,
„Eu pe tine te dorescŭ
„Din inimă te iubescŭ
„Şi în lumea pĕcătósă
„Nu vĕdŭ fată mai frumósă
„Orĭ şi câtŭ de aşŭ umbla
„Ca şi tine draga mea,
„Că eştĭ ca o viorea!....
„Nu cumva te-i învoi
„Cu mine-a te ferici
„A mea sóţă ca sĕ fii?...“
Şi păn' astea elŭ vorbea
Fata care-lŭ asculta
Incă'n elŭ se îndrăgea
Şi la inimă-i pica
Apoi linŭ aşa-i grăia:
— „Décă dragă tu vorbescĭ
„Dreptŭ şi nu mĕ amăgescĭ
„Că ţi-sŭ dragă, mĕ iubescĭ,
„Apoi fiă voia ta
„Căcĭ ḑĕu eu te-oiu asculta
„A ta sóţă vreau a fi
„Câtŭ în lume voiu trăi,
„A ta sóţă credinciósă
„Păn' la grópa 'ntunecósă!...“
Astea décă le grăiră
Şĭ-amêndoi se învoiră
La biserică porniră
Voioşĭ de se cununară
Pe vecĭ de se'mpreunară...
Şi acasă cum veneau
Nuntă mare că făceau
Şi frumosŭ se ospĕtau....
Ci pe când îşĭ petreceau
De odată se trezau
Tata fetii că venea
Şi multŭ elŭ se bucura
Vĕḑêndŭ petrecerea mare,
Şi că-i mare desfătare.
Dér fiind-că nu sciuse
A sa fată ce făcuse
Şi pe mire nu'lŭ vĕḑuse
Către fată se'ndreptă
Şi de mire-o întrebă;
Fata lui îi arătă
Mirele-i celŭ frumuşelŭ,
Indrăgitulŭ tinerelŭ,
Dér care şĭ-acum purta
Pielea de ursŭ ce-o avea.
Tata tetii cum vedea
Câtŭ de urîtŭ era
Rĕu că mi se mânia
Şi-n mâniă aşa striga:
— „Nicĭ-odată, nicĭ-odată,
„N'oiu lăsa ca mândra-mĭ fată
„Sĕ o aibă de muiere
„Omŭ ce are de ursŭ piele!!...“
Şi afară vrêndŭ sĕ-lŭ scótă
Işĭ dedea silinţa tótă
Ḑicêndŭ că l'a omorî
Déc'afară n'a eşi
Şi fata n'a părăsi!....

(Va urma.)